

Sygn. akt I NSW 4943/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie z protestu wyborczego M. G.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej, Prokuratora Generalnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 30 lipca 2020 r.

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 16 lipca 2020 r. M. G. (dalej: Skarżący) działając na podstawie art. 321 § 1 w związku z art. 82 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 poz. 684 ze zm.; dalej: k.wyb.) w związku z art. 15 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz. U. z 2020 poz. 979; dalej: u.wyb.2020) wniosła protest przeciwko wyborowi A. D. na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarzucając przeprowadzenie zarządzonych na 2020 rok wyborów powszechnych z naruszeniem następujących przepisów prawa:

1. Art. 52 § 1 w zw. z art. 2 k.wyb., które miało istotny wpływ na wynik przeprowadzonych wyborów na Prezydenta RP, poprzez brak przeprowadzenia przez członków obwodowych komisji wyborczych weryfikacji tożsamości wyborczych przy wydawaniu kart do głosowania, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia zasady osobistego stawiennictwa wyborcy przed komisją wyborczą w celu oddania głosu;

2. art. 6 ust. 2 u.wyb.2020 w zw. z art. 62 ust. 1 Konstytucji RP, które miało istotny wpływ na wynik przeprowadzonych wyborów na Prezydenta RP, poprzez niedoręczenie blisko 200.000 (słownie: dwustu tysięcy) uprawnionym do głosowania obywatelom Rzeczypospolitej Polskiej pakietów wyborczych, co w konsekwencji doprowadziło do pozbawienia ich możliwości skorzystania z zagwarantowanego przez Konstytucję RP czynnego prawa wyborczego oraz zasady powszechności wyborów prezydenckich, a ponadto stworzenie warunków uniemożliwiających osobom (jak wynika z doniesień medialnych, takich osób było około 400.000) czasowo przebywającym w miejscu głosowania w I turze wyborów, głosowania w turze II (osoby, które dopisały się do spisu wyborców przed I turą w miejscu tymczasowego pobytu, np. z powodu wyjazdu wakacyjnego, ze względu na niedostateczną kampanię informacyjną - nie wiedziały, że skutkować to będzie tym, że również w II turze wyborów będą musiały głosować w tym miejscu lub stamtąd pobrać zaświadczenie o prawie do głosowania);

3. art. 40 § 4 ust. 1 k.wyb. w zw. z art. 127 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP, które miało istotny wpływ na wynik przeprowadzonych wyborów na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, poprzez doręczenie lub wydanie wyborcom kart wyborczych pozbawionych odcisku pieczęci Państwowej Komisji Wyborczej, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia konstytucyjnych zasad tajności głosowania i równości wyborów, w aspekcie równości kandydatów oraz stworzyło członkom obwodowych komisji wyborczych możliwość dokonywania niezgodnej z prawem walidacji oddanych w ten sposób głosów poprzez umożliwienie przybicia brakujących pieczęci na karty do głosowania zawierające głosy oddane na

preferowanego przez siebie kandydata, bądź też do oddania przez wyborcę nieważnego głosu stosownie do brzmienia art. 73 Kodeksu wyborczego;

4. art. 26 § 2 w zw. z art. 3 k.wyb. w zw. z art. 127 ust. 1 Konstytucji RP, które miało istotny wpływ na wynik przeprowadzonych wyborów na Prezydenta RP, poprzez wpisanie części wyborców do więcej niż jednego spisu wyborców, co w konsekwencji skutkowało naruszeniem gwarancji zasady równości prawa wyborczego, zapewniającej każdemu wyborcy taką samą ilość głosów w danych wyborach;

5. art. 127 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 287 k.wyb., które miało istotny wpływ na wynik przeprowadzonych wyborów na Prezydenta Rzeczypospolitej, poprzez naruszenie zasady równości wyborów na ten urząd.

W uzasadnieniu wniesionego protestu Skarżący przedstawił argumenty potwierdzające podniesione zarzuty domagając się stwierdzenia nieważności wyborów.

Państwowa Komisja Wyborcza oraz Prokurator Generalny nie wnieśli odpowiedzi na protest.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zasady wnoszenia protestów wyborczych określa k.wyb. Zgodnie z art. 82 § 1 tej ustawy, przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów. Wszelkie inne zarzuty stanowią wyjście poza przewidziany Kodeksem wyborczym przedmiot protestu, co czyni go niedopuszczalnym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2007 r., III SW 30/07, niepublikowany).

Określając wymagania formalne protestu, art. 321 § 3 Kodeksu wyborczego stanowi, że wnoszący protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Dowodami w sprawie z protestu wyborczego są takie środki, które świadczą o istnieniu lub nieistnieniu pewnych faktów i które zarazem uzasadniają przekonanie, że zarzucane w proteście działanie lub zaniechanie jest przestępstwem przeciwko wyborom w myśl przepisów Kodeksu karnego albo postępowaniem sprzecznym z przepisami wyborczymi dotyczącymi głosowania, ustalania wyników głosowania i wyników wyborów (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2001 r., III SW 85/01, niepublikowany). Zgodnie z art. 322 § 1 Kodeksu wyborczego, Sąd Najwyższy zaś pozostawia bez dalszego biegu protest niespełniający warunków określonych w art. 321 k.wyb.

Tymczasem Skarżący podnosząc okoliczność niedoręczenia pakietów wyborczych, nieprzeprowadzenie przez członków obwodowych komisji wyborczych czynności polegających na weryfikacji tożsamości, wydanie wyborcom kart wyborczych, które miały być pozbawione pieczęci czy dopisanie tej samej osoby do więcej niż jednego spisu wyborców nie poparł tego żadnym dowodem. Co więcej, Skarżący nawet nie uprawdopodobnił wskazanych okoliczności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy działając na podstawie art. 322 § 1 k.wyb. w związku z art. 321 § 3 k.wyb. oraz art. 82 § 1 k.wyb. postanowił o pozostawieniu protestu wyborczego bez dalszego biegu.